

ΕΤΟΣ 65ον

15 Ιανουαρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 3 (3320)

Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ

Στό σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα, αγαπητοί μου αδελφοί, ο απόστολος Παῦλος περιγράφει με συντομία και σαφήνεια τὰ χαρακτηριστικά τοῦ ἀνακαινισμένου ἐν Χριστῷ ἀνθρώπου. Ἡ θεία Χάρη δίνει στὸν χριστιανό νέα ζωή, καταρχὴν κρυμμένη μαζί με τὸν Χριστό, ἀλλὰ ὅταν ὁ πιστός γνωστοποιήσει τὴν προαίρεσή του στὸν Θεό νά τὸν ἀκολουθήσει σὴν ζωὴ του, ὁ Χριστός φανερῶνται σὴν ζωὴ καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ καὶ τὸν δοξάζει.

Ἡ παθολογία τοῦ ἀνθρώπου

Σέ κάθε ἄνθρωπο κρύβεται ὑπὸ ἀπειράριθμες ἐκδοχές, τόσες ὅσες ὄλοι οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ γῆς, τό τριπλό κακό, μέ τὴ μορφή τριῶν κεφαλαιωδῶν παθῶν, δηλαδή τῆς φιλαρχίας, τῆς φιλαργυρίας καὶ τῆς φιληδονίας. Ὁ καθένας παρουσιάζει καὶ μιὰ διαφορετικὴ «κλινικὴ» εἰκόνα αὐτοῦ τοῦ τριπλοῦ συνδυασμοῦ. Ὁ Ἀπόστολος συμβουλεῦει νά ἐκμεταλλευτοῦμε τὴν ἐν Χριστῷ Χάρη, δωρεὰ τοῦ Βαπτίσματός μας, καὶ νά νεκρωθοῦμε μέ ζωοποιό τρόπο. Δηλαδή, ὄχι νά ἐκριζώσουμε, ἀλλὰ νά μεταμορφώσουμε τὰ πάθη μας, μάλιστα ἀναφέρει μερικά: πορνεία, ἀκαθαρσία, ὑποδούληση στό κακό, πονηρὴ ἐπιθυμία, ὀργή, θυμὸ, κακία, βλασφημία, αἰσχρολογία, ψεῦδος καὶ πλεονεξία, τὴν ὁποία μάλιστα θεωρεῖ εἰδωλολατρία. Ὅλα τὰ πάθη, ἄρα καὶ τὰ πάθη πού ἀναφέρει τό ἀποστολικὸ κείμενο, συμπλέκονται καὶ ἀλληλοπερικυρῶνται. Τό ἓνα ὁδηγεῖ στό ἄλλο καὶ ὁ ἄνθρωπος δυστυχῆς περιέρχεται σέ μιὰ κατάσταση ἀξιοθλιπτη, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνη πνευματικά.

Εἶναι γεγονός ὅτι καὶ στίς μέρες μας ἡ κατάσταση στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου δέν ἔχει ἀλλάξει· λειτουργεῖ πάντοτε μέ τὸν ἴδιο τρόπο καί, προκειμένου περί πλεονεξίας, θά μπορούσε νά πῆ κανεὶς σήμερα ὅτι αὐτό πού ὀνομάζουμε κρίση εἶναι μάλιστα κρίση «στά γοῦστα μας», ὅπως προσφυῶς κάποιος ἀνέφερε, δοκιμάζεται περισσότερο ἢ πλεονεξία μας, δηλαδή ἡ ἀδηφάγος εἰδωλολα-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Κολ. γ' 4-11)

Ἡ νέκρωση τῶν παθῶν

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστός φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἣ ἐρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔστι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

τρία μας. Αὐτὴ ἀναφέρεται εἴτε σὲ πρόσωπα, πράγματα καὶ διάφορα ἀγαθὰ, εἴτε στὸν ἑαυτό μας, ὅπου μέσα στὴν καλοζωία μας, μακριὰ ἀπὸ τὸν ἀσκητικὸ χαρακτήρα τῆς Ὁρθοδοξίας, κινουμάστε φίλαυτα καὶ κεντρομόλα καὶ αὐτοθαυμαζόμενοι γηιστρᾶμε ὀλοένα καὶ περισσότερο στὴν ἄβυσσο τῆς ἀπώλειας. Ἐὰρ ἡ αἰτία εἶναι πνευματικὴ καὶ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν ἀποστασία μας ἀπέναντι στὸν Θεό.

«Ὁργή» τοῦ Θεοῦ;

Ἀνθρωποπαθῶς χρησιμοποιεῖ τὴν ἔκφραση αὐτὴ ὁ Ἀπόστολος θέλοντας νὰ συνενώσει τοὺς Κολλοσσαεῖς, ἀλλήλα μέσω αὐτῶν καὶ τοὺς χριστιανούς ὀλων τῶν αἰώνων. Ὁ Θεός, ὄντας ἀπαθής, δὲν ὀργίζεται. Εἶναι ἀγάπη. Ὁ ἀμετανόητα ἀμαρτωλὸς ὅμως εἶναι ὀργίλος κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ κατὰ τοῦ Θεοῦ. Ἀποστατεῖ ἐναντίον καὶ τῶν δύο καὶ ἀδικεῖ καὶ τοὺς δύο. Συστηματικὰ ἀποστρέφεται τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ δυστυχεῖ. Τό ὅτι εἴμαστε βαπτισμένοι, μυρωμένοι καὶ ὅτι συχνὰ πιθανόν νὰ μετέχουμε τῶν ἀκράντων μυστηρίων δὲν μπορεῖ νὰ ληιτουργήσει, ἂν δὲν ἀναλάβουμε συστηματικὸ ἀγώνα κατὰ τῆς σάρκα, τοῦ κοσμικοῦ φρονήματος καὶ τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων. Ὁ φαῦλος καὶ προβληματικὸς τρόπος ζωῆς μας ἔχει γίνεи δευτέρη φύση μας. Ἡ χάρις ἐπομένως τῶν μυστηρίων δὲν ἐνεργοποιεῖται πρὸς ἴαση καὶ θεραπεία μας, ἂν δὲν θέλωμε νὰ συνεργαστοῦμε μαζί της, δηλαδὴ μαζί μέ τὸν Χριστό. Παραμένει ἀνενέργητη!

Γιὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἀπόστολος χρησιμοποιεῖ τό ρῆμα «ἀπόθεσθε», δηλαδὴ, πάντα μέ τὴ βοήθεια τοῦ Χριστοῦ, βγάψτε, πετάξτε ἀπὸ πάνω σας καὶ ἀπὸ μέσα σας τὸν παλαιὸ σας ἑαυτό. Εἶναι τόσο δραματικὴ ἡ μάχη μέ τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο πολλῆς φορές, ὥστε ὁ ἀγώνας θυμίζει πόνους τοκετοῦ ἢ, ἀκόμη καλλίτερα, χωρισμὸ σιαμαίων ἀδελφῶν!

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστός, πού εἶναι ἡ ζωὴ μας, φανερωθῆ, τότε καί σεῖς θά φανερωθῆτε μαζί του δοξασμένοι. Νεκρώσατε λοιπόν ὅ,τι γήϊνον εἶναι μέσα σας, δηλαδή τὴν πορνείαν, τὴν ἀκαθαρσίαν, τὸ πάθος, τὴν κακὴν ἐπιθυμίαν καί τὴν πλεονεξίαν, ἡ ὁποία εἶναι εἰδωλολατρεία, ἔνεκα τῶν ὁποίων ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπάνω εἰς τοὺς ἀπειθεῖς ἄνθρωπος. Αὐτὰ ἀκολουθοῦσατε καί σεῖς κάποτε, ὅταν ἐζούσατε αὐτὴν τὴν ζωὴν. Ἀλλὰ τώρα ἀποβάλατε καί σεῖς ὅλα αὐτά, τὴν ὀργὴν, τὸν θυμὸν, τὴν κακίαν, τὴν δυσφήμισιν, τὴν αἰσχρολογία τῶν στόματος. Μὴ λέτε ψέμματα ὁ ἓνας εἰς τὸν ἄλλον, ἀφοῦ ἔχετε ἀποβάλει τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον μὲ τὰς πράξεις του, καί ἔχετε ἐνδυθῆ τὸν νέον, ὁ ὁποῖος ἀνανεοῦται εἰς ἐπίγνωσιν κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Δημιουργοῦ του. Τώρα δὲν ὑπάρχει πλέον Ἕλλην καί Ἰουδαῖος, περιτμημένος καί ἀπερίτμιστος, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ἐλευθερος, ἀλλὰ ὁ Χριστός εἶναι τὰ πάντα καί εἰς πάντας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Παρά ταῦτα, ἄν ὁ Θεὸς δεῖ στὸν ἄνθρωπο πνεῦμα μετανοίας καί διάθεση συνεργασίας μαζί του, προφθάνει καί ἀναλαμβάνει Ἐκεῖνος τὸ δυσκολότερο μέρος τοῦ ἀγῶνα καί μαζί μὲ τοὺς πειρασμούς ἔρχεται καί ἡ ἔκβαση, ἡ λύση, ἡ ἀνακούφιση καί παρηγοριά. Ἔτσι στή ζωὴ μας ἐπαληθεύεται τὸ ψαλμικὸ «διήλθομεν διὰ πυρός καί ὕδατος καί ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν» (65,12).

Μέ ἐνδυμα τὸν Χριστό

Ὅσο ὁ ἄνθρωπος ἀγωνίζεται νὰ συσταλεῖ ὁ ἴδιος, νὰ καθαρῖσει τὴν προαίρεσή του, τηρώντας τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ, «τέλειον φάρμακον» κατὰ τοὺς Πατέρες μας καί ἀσκούμενος στίς ἀρετές, «σβῆνει» τὸ ἄτομό του, τὸν ἐγωισμό του καί προοδευτικὰ ἀνατέλλει τὸ πρόσωπό του ἐν Χριστῷ, δηλαδή φανερῶνεται ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς στὴν ψυχὴ, τὸ σῶμα καί τὰ ἔργα του. Ἀνακαινίζεται τὸ κατ' εἰκόνα καί προοδευτικὰ ὁμοιάζει μὲ τὸν Θεό.

Ἡ φράση πού χρησιμοποιοῖ ὁ Ἀπόστολος ἐδῶ εἶναι «τά πάντα καί ἐν πᾶσι Χριστός». Δηλαδή ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ δὲν κάνει διακρίσεις ὡς ἀπαθής: δὲν διακρίνει ἄνδρα ἀπὸ γυναῖκα, πλοῦσιο ἀπὸ φτωχό, Ἕλληνα ἀπὸ ἀλλοδαπό, ὁμόγλωσσο ἀπὸ ἀλλόγλωσσο, δίκαιο ἀπὸ ἀμαρτωλό, ἐνάρετο ἀπὸ ἀνήθικο. Ὅλους τοὺς περιπτύσσεται στοργικὰ ὡς Πλατυτέρα μήτηρ, διότι ἀπὸ καρδιάς καί πείρας γνωρίζει ὅτι ὁ Θεὸς θέλει νὰ σωθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι χωρὶς διάκριση καί νὰ γνωρίσουν τὴν ἀλήθεια (Α΄ Τιμ. 2,4), καί ὅτι ἡ μεταστροφή κάθε ἀνθρώπου μπορεῖ καί ξαφνικὴ νὰ εἶναι καί ριζικὴ, ἐνῶ τὸ ἄδηλο τοῦ θανάτου ἀποκλίνει κάθε μεγαλόστομη σιγουριά. Ἡ καρδιά του εἶναι μιὰ ζωντανὴ Ἐκκλησία πού χωραεὶ ὅλης τῆς γῆς τοὺς ἀναγκασμένους καί θλίβεται στὴν προοπτικὴ κάποιοι νὰ ἀπωλεσθοῦν.

15 Ἰανουαρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ ἸΒ΄ ΛΟΥΚΑ
Παύλου ὁσίου τοῦ Ἐθθαίου καί Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίμου (Παλλαδᾶ)
πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Κολ. γ΄ 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιζ΄ 12-19.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Ἰανουαρίου, ΙΕ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ΄ 1-10.

Μέσα σ' ἓνα τέτοιο «παῦλειο» πνεῦμα ὁ ἅγιος τῶν ἡμερῶν μας, Πορφύριος ὁ Κουσοκαλυβίτης, ἔβηλε διεισδυτικά πέρα καί πίσω ἀπό τά παραπλανητικά φαινόμενα τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων καί ἔλεγε ὅτι «εἴμαστε ἓνα καί μέ τοὺς ἀνθρώπους πού δέν εἶναι στήν Ἐκκλησία· τό πᾶν εἶναι ὁ ἔρωτας στόν Χριστό!»
Ἄρχιμ. Ἐ. Τ.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΕΤΗΡΙΑ 2017

Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μνη-
λογίου 2017.

Ἐ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ** περιέχει τό ἑορτολόγιο καί ἐπίκαιρα μηνύματα.

Ἐ **ΕΠΙΕΤΗΡΙΑ** (ἡμερολόγιο τσέπης) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό ἑορτολόγιο.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

στὴ βραβευμένη ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν πατερική σειρά

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΚΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ,

τόμοι 1 ἕως 97. (Ἡ σειρά συνεχίζεται)

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἐ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr